

KELOLAINEN

N:o 3 Syyskuu 2026

ISSN 2984-2395

SYKSYÄ KOHTI

Kesä on tänä vuonna ollut vaihteleva ja olen jopa kuullut heinäkuussa, että tuntuu jo aivan syksyltä.

Euroopassa on ollut hirmuhelteet ja siellä on taisteltu metsäpaloja vastaan. Minä olen pohtinut ruuan hintaa.

Ensin kurkkasin luonnonvarakeskuksen tietoja ja sieltä poimin tiedon, että elintarvikkeiden kulluttajahintojen nousun arvioidaan kiihtyvän Suomessa vuonna 2026. EU:n tasolla olemme kuitenkin maltillisella tasolla.

Vuoden 2021 jälkeen ruoan hinnat ovat nousseet Suomessa 20,5 %. EU-alueella keskimääräinen nousu on ollut vastaavana aikana lähes 31 %.

Naudanlihan hinnannousu oli vuonna 2025 12,1 % ja nousu johtui saatavuusongelmista.

Minä ainakin tarkkailen kahvin hintaa, joka kerta, kun kaupassa käyn. Tarjouskahvit hupenevat kaupoissa hirmuista vauhtia!

Meillä kävi Vantaalla Gery ry:n alustaja kertomassa ikäihmisten ravinnosta ja oman testin mukaan minun pitäisi lisätä vuorokauden ravintoon enemmän proteiinia. Ikäihmisille suositellaan 1,2-1,4 grammaa proteiinia painokiloa kohden. Taidanpa lisätä papuja, linsejä ja herneitä ruokavaliooni. Nyhtökaura on myös hyvä proteiinin lähde. Sadassa grammassa nyhtökauraa löytyy 31 g proteiinia.

Elintarvikkeiden hintojen vuosimuutos tuoteryhmittäin 2021-2025, %

Tuoteryhmä	2021	2022	2023	2024	2025
Elintarvikkeet ja alkoholitomat juomat	0,6	10,5	8,0	0,0	2,1
Viljatuotteet ja leipä	0,8	9,7	11,8	-0,1	-0,1
Liha	0,6	13,4	8,4	-1,4	1,7
Kala ja äyriäiset	0,8	21,1	9,7	-1,5	-0,6
Maitotuotteet, juusto ja kananmunat	-0,3	11,8	10,3	-2,4	1,0
Ruokajyvät ja rasvat	0,4	15,0	11,2	1,3	2,0
Hedelmät ja marjat	-2,5	5,4	7,2	1,1	3,8
Vihannekset	2,1	10,2	5,6	-1,5	0,2
Sokeri, hiiliot, hunaja, suklaa ja makeiset	0,2	6,4	13,1	-3,7	6,7
Ruokatuotteet, muut	0,3	5,9	9,6	-0,4	-0,5
Alkoholittomat juomat	3,4	13,9	3,6	4,5	7,9

Lähde: Tilastokeskus, kulluttajahinnat

Me kaikki yhdistysten aktiivit teemme vapaaehtoistyötä ja siitä voi lukea lisää tästä lehdestä. ■

Hyvää Syksyn alkua kaikille lukijoille!

Riitta Vehovaara

Keloliiton puheenjohtaja

Pohjois-Karjalan suuria vesistöjä vaivaa veden vähyys, satanut on vähän ja viime talvikin oli vähäluminen.

Mökkimme on Viinijärvellä, joka on suuri järvi, järvitilastossa 34. Veden puute vaikuttaa mm. rakkaaseen harrastukseen lähinnä uistimen vetoon, uusia karia löytyy helposti. Ihmiselo on kääntäen verrannollinen: "kun ikä lisääntyy, niin voimat vähenee".

Veneen saaminenkin veteen on siis voimailulaji. Nouseva ukkospilvi on kaunis katsella ja sade tervetullut. ■

Kuva ja teksti: **Martti "Masa" Piironen**

Kelolaisen toimitus

Julkaisija: **Julkisen alan eläkeläisten liitto KELO ry**

Sörnäisten rantatie 23, 00500 Helsinki

Sähköposti: keloliittory@gmail.com

Kotisivut: <https://www.keloliitto.fi/>

Vastaava päätoimittaja: **Riitta Vehovaara**

Päätoimittaja: **Marjut Lainio**

Taitto: **Pertti Rinne**

Lehtiryhmä: **Päivi Ahola, Kai Paaso ja Jorma Pesonen**

Kannen kuva: Pertti Rinne, Hakaniemen maa-laismarkkinat sunnuntaina 2.8.2026

Lähetätkää juttuja ja kuvia Kelolaiseen

Kelolainen 4/2026 ilmestyy joulukuun ensimmäisellä viikolla. Kirjoitukset tulee toimittaa **word- tai pdf-tiedostoina ja kuvat jpg-tiedostoina** viimeistään perjantaina 30.10.2026 päätoimittaja **Marjut Lainiolle** sähköpostilla marjutjulia28@gmail.com.

MIKSI VAPAAEHTOISTYÖTÄ?

Riitta Vehovaara

Kikka Ylismäelle (Keloliiton matkatiimin jäsen) kävi niin keväällä, että kesä oli tyhjä kokouksista. Päivi Ahola vinkkasi, että tulisiko Kikka Työväen musiikkijuhlan talkoolaistyyöhön?

Kikka ei ollut asiaa aikaisemmin miettinyt ja hän on ollut monessa mukana aikaisemminkin. Siis mikäpä ettei lähtisi viikoksi Valkeakoskelle koulumajoitukseen. Hakuvaiheessa sai itse valita mihin hommiin haluaisi ja Kikka toivoi pääsevänsä keittiötiimiin, vaikka alan varsinaista työkokemusta hänellä ei ollut, mutta tutun tiiminvetäjän kanssa oli helpompi lähteä mukaan.

Viikon hommat jättivät kipinän tähän työhön, vaikka kroppa ei aina meinannut pysyä mukana.

Työ tuossa keittiötiimissä alkoi joka aamu klo

Tietolan koulu ja keittiö

Päivi Ahola, Kikka Ylismäki, Airi Pesonen ja Päivi Hyvinkään yhdistyksestä, Kikka Helsingin yhdistyksestä

05.00 ja aamiaisen jälkeen klo 9.30-10.00 työ oli tehty siltä päivältä. Tiimissä sai hyvin apua ja neuvoja, jos oli epävarma, miten asiat tehdään sekä uusia kavereita.

Aamun jälkeen tulivat paikalle lounaan tekijät ja he valmistivat ruokaa festareiden talkoolaisille. Sieltä löytyy mm. rakentajia, turvallisuusalan työtekijöitä, ravintolan- ja lippujen myyjiä jne.

Vapaaehtoistyötä tehdään monella saralla kuten SPR:n monissa hankkeissa. Myös yhdistystoiminta on monesti vapaaehtoistyötä. Kikka on itse toiminut yhdistyksissä vuodesta 1995 ja hänen mielestään tärkeintä on innostus ja hyvä me henki.

Monesti ihmiset ovat hieman arkoja vapaaehtoistyöhön, mutta mentorointi auttaa ja aina voi kysyä neuvoja miten hommat pitäisi tehdä?

No kun Kikka kuitenkin oli viikon festareilla tai siis tekemässä niitä. Kysyin häneltä ehtikö hän käydä myös katsomassa esiintyjä. Torstaina tanssilavalla esiintyi tangokuninkaallinen Kari Hirvonen, mutta pitkään ei voinut valvoa sillä herätys oli aikaisin.

Lauantaina Kikka oli käynyt laulamassa työväen lauluja teltassa. Esiintyjistä festareilta jäi mieleen Pirkko Mannola, Komiat ja Miljoonasade.

Ensi vuonna sitten taas uudelleen, ehkä? Työväen musiikkijuhlat ovat aina heinäkuun loppupuolella.

Kysyin vielä Kikan idolia? Nimeä hiukan haettiin, niin kuin se on tänä päivänä yleistä, ja sitten se muistui mieleen: DINGO! ■

MARJUTIN ELOKUUN MIETTEITÄ

Elokuun alkuviikot ovat takana ja loppukesä antaa pikkuhiljaa jalansijaa syksylle.

Runsassateinen ja kylmäkökin - siis tavanomainen - suven aika verrattuna viime vuoden moniin hellepäiviin todistaa sanonnan: "Vuodet eivät ole veljeksiä" todeksi. Länsi-Euroopa tosin kärvistelee kuumuudessa keskilämpötilan ollessa 21,6 C ja ollen 2,8 astetta tavanomaista korkeampi. (Mittaushistorian kuumin kesäheinäkuun jakso.)

Kotoista viljelyä

Kasvusto tykkää sateista ja heurukan marjat ja harvinaisempaa herkkua olevat kirsikatkin ovat löytäneet noukkijansa, oli se sitten rastaan nokka tai ihmiskädet. Siivistä on korkealle pääsyn etu. Mutta kaupasta sai metristä hauk-

kaa muistuttavia pelottimia, jotka ongenavan siimassa pyörien jättivät ympäristöön ilkeän varjon. Kyllä lintuja pelotti, mutta jäihän niille korkeuksiin jäänyttä nokittavaa haukkojen siirtyessä talviteloille.

Parvekkeella perunoiden ämpäri- ja multasäkkikasvatuksella on kokijansa. Ämpäri ei kovin iso kasvualusta ole, mutta vähäiseksi jäävä pottumäärä lienee kuitenkin vaivan väärtti. Onhan se ma-

koisaa onnistumisen iloa! Pellon kylkeen multa itse tökityt sipulit eivät kasvukilpailussa pärjää torilta saatavien nyrkin kokoisille lajikumppaneille.

Marjakasveja pilvin pimein

Syötäviä luonnonmarjoja Suomessa tunnetaan 49 lajia. Mukaan on laskettu kaikki Suomessa puutarhojen ja viljelysten ulkopuolella ilman ihmisen apua kasvavat syötävät marjakasvit. Helposti jokainen pystyy luettelemaan kymmenkunta kotoista marjaa/marjakasvia. Mustikkaa, puolukkaa ja ahomansikkaa, jota aiemmin sanottiin metsämansikaksi, noukittiin kotimetsästä jo lapsina. Hakkuupaikkojen antina

Vadelma, Arktiset Aromit ry

saatiin vadelmia. Pariakymmentä lajia luonnonmarjoista voidaan hyödyntää ja jos niinkin monta tunnistaa, on jo melko marjastaja. Vaikka erilaisia luonnonmarjalajeja on useita, niin suuri osa niistä on käyttökeltottomia mauttomuuden takia.

Puna- ja mustaherukka kuuluvat Suomessa alkuperäiseen kasvikuuntaan, mutta saattavat kasvaa myös karkulaisina. Karvainen on puolestaan aina puutarhakarkulainen tai eläimen levittämä. Katajanmarjastakin puhutaan marjana, vaikka se on oikeasti käpy.

Sianpuolukka

Taikinamaisia sianpuolukan marjoja voi käyttää lisänä mehussa. Kasvi on Fimean lääkeluettelossakin mainittu rohdoskasvi, jonka kuivatuista lehdistä liuke-neva arbutiini muuttuu elimistössä antiseptiseksi aineeksi, joka desinfioi virtsateitä. Ihon hoitoonkin siitä saadaan apua.

Metsien marjamäärä ämpäreiksi muutettuna

Luonnonmarjojen sato vaihtelee vuosittain, mutta keskimäärin metsiemme sato on 500 miljoonaa kiloa vuodessa. Ämpäreiksi (= 5 kiloa marjoja) muutettuna: 500 miljoonaa kiloa mahtuu 100 miljoonaan ämpäriin. Jos ämpärin halkaisija on 25 senttiä, 100 miljoonan ämpärin jonosta tulisi 25000 kilometriä pitkä. Mutta jonoa ei muodostu, koska talteenhan saadaan noukittua vain n. 10 prosenttia (alle 50 miljoonaa kiloa). Vuonna 2025 myyntiin saatiin 17 miljoonaa kiloa. Kotitaloudet toki lisänä poimivat itselleen.

Kuka poimii marjamme?

Luonnonmarjan poiminta on vuodesta 2025 kuulunut kausityövoimien piiriin. Yritysten tulee palkata viisumivolliset ulkomaiset marjankerääjät työsuhteeseen, jotta he voivat hakea maahantulolupaa Suomeen. Alle kolmen kuukauden oleskelua varten poimijat hakevat kausityöviisumia Suomen ulkomaanedustustosta.

Vuonna 2026 on tehty 2200 viisumianomusta, joista suurin osa on jo käsitelty ja näistä 1400 on saanut kielteisen päätöksen. Vuonna 2025 poimijoita oli 3000. Vuonna 2025 poimittiin myyntiin 6,8 miljoonaa kiloa mustikkaa ja 9,5 kiloa puolukkaa. Nyt uumoillaan, että määrä jäisi yhteen miljoonaan. Tästä seurannee, että poimittujen marjojen määrän vähennyttyä hinnat nousevat.

Vuoden 2026 tunnustuksen saaneet marjat

Marttaliitto ja Arktiset Aromit valitsivat vuoden luonnonmarjaksi/-tuotteeksi vadelman. Viljellyn puolen "Vuoden HeVi" (hedelmä ja vihannes) tunnustuksen sai mansikka.

Marja hyvässä ja pahassa

Luonnonmarjalistassa on kymmenkunta ruusunmarjoja eli kiu-lukoita kasvattavaa lajia - ehkä Suomen terveellisimpiä marjoja. Marjojen karvaisia ja kutittavia siemeniä on toisinaan ilkikurillisesti voitu käyttää "syyhypulverina" ripottamalla niitä iholle.

Sudenmarja

Myrkylliset marjat

Myrkyllisiä tutuimmista kasveista ovat mm. sudenmarja, näsiä, kielon kaikki osat, oravanmarja ja koristekasvi lumimarjan marjat. Myrkyllinen punakoiso on aikoinaan ollut kansanparantajien rohto, jolla parannettiin ihotautoja ja mätäpaiseita.

Elias Lönnrot kertoo koiran kuolleen syötyään 30 marjaa. Lintujen ruoaksi tosin marjat kelpaavat. Konnanmarjat ovat kaikilta osin voimakkaasti myrkyllisiä kasvin koskettelu mukaan lukien.

Lista syötävistä luonnonvaraisista marjoista Suomessa

1. mustikka, 2. puolukka, 3. aho-eli metsämansikka, 4. vadelma, 5. lakka, 6. isokarpalo, 7. pikkukar-

Karpalo, Arktiset Aromit ry

palo, 8. juolukka, 9. variksenmarja, 10. mesimarja, 11. tyrni, 12. pihlaja, 13. suomenpihlaja, 14. ruotsinpihlaja, 15. teodorin-eli kaunopihlaja, 16. kataja 17.

Juolukka, Arktiset Aromit ry

lillukka, 18. sianpuolukka, 19. riekonmarja, 20. taikinamarja, 21. ruohokanukka, 22. kurturuusu, 23. karjalanruusu, 24. metsäruusu, 25. iharuusu, 26. okaruusu, 27. koiranruusu, 28. heleäorjanruusu, 29. himmeäorjanruusu, 30. juhannusruusu, 31. punalehtiruusu, 32. isotuomipihlaja, 33. mustaherukka, 34. pohjanpunaherukka, 35. karvainen, 36. karvamansikka, 37.

Mesimarja

virginianmansikka, 38. ukkoman-sikka, 39. puutarhamansikka, 40. sinivatukka, 41. lehtovatukka, 42. poimuvatukka, 43. oratuomi, 44. tylppöorapihlaja, 45. suippuorapihlaja, 46. aitaorapihlaja, 47. ruostehappomarja, 48. mustamarja-aronia, 49. marjatuomipihlaja.

Kulttuurin nälkää on taltutettu

Kesäteatterin näytökset hellivät meitä senioreja tarjoten muistoja nuoruudestamme tutuista idoleista. Lavan täyttivät mm. Katri Helenan, Tapani Kansan ja Harmony Sistersin tunnetuiksi tuomat musiikit. Esitysten katso-
moissa on löytynyt meitä kelolaisia.

Hyväntekeväisyyttä.

Osa on antanut panoksensa talkootyöntekijöinä massatapah-
tumissa tai fyysisen työn apu-
joukoissa hengellisen yhteisön
toiminnassa.

Syksyn toiminnan käynnistyessä lähdetään ulos grillaa-
maan, kuten merilappilaisetkin
suunnittelevat. Teattereiden esi-
ripit avautuvat, sillä onhan moni
yhdistys jo tehnyt lippuvarauksia
syksyn näytäntöihin.

Syksyn väriloistoa odotellen
ja ollaan taas innolla toiminnassa
mukana. ■

Marjut Lainio
päätoimittaja

HELSINGIN KUNNALLISET ELÄKELÄISET

70 VUOTTA, 7.5.2026

Juhlaa vietettiin Katajanokalla M/S Gabriellan Club Mar -yökerhossa, vai pitäisikö sanoa päiväkerhossa, koska aloitimme jo kello 12:00.

Terminaalissa vieraat saivat maihinnotuskortin ja rintaan ruseetin, jonka jälkeen heidät ohjattiin ryhmissä laivaan.

Kuohuviinin kanssa asetuimme pöytiin, tarjolla oli myös kahvia ja hedelmiä. Juhlan aloitti

Sirpa Saukko ja Kikka Ylismäki ottivat terminaalissa juhlavieraat vastaan

Silta yli vuosikymmenten. Ari oli löytänyt puheeseensa viestejä niin kirjallisuudesta, taiteesta kuin elämästä yleensäkin. Puheen jälkeen Viking Linen myyntipäällikkö Christina Rönöman ja Ari kottivat maljan juhlaan.

vuoden 2017 tangokuningas Teijo Lindström vauhdikkaasti 50-luvun kappaleella Buona Sera, jo tässä vaiheessa monella muullakin kuin minulla vipatti jalka.

Sen jälkeen tervehdyspuheen piti KELO ry:n puheenjohtaja Riitta Vehovaara ja tervehdyk-

Teijon jälkeen sai vuoron puheenjohtajamme Ari Pekuri-nen, joka piti loistavan puheen. Puheen kantavana viestinä oli juhlan ja juhluvuoden slogan

sensä toivat myös Airi Saarela HEJ ry:stä, Kelon entinen puheenjohtaja Päivi Lilleberg ja

Heikki Metsälampi Vantaan julkisen alan eläkeläisistä. Vielä Teijo luki Kinaporin Seniorikeskuksen tervehdyksen. Runo Rakkauden tunnustus Helsingille on edesmenneen jäsenemme Anna Salosen kirjoittama, sen lausui Marjut Toivanen, Helsingin kaupunginteatterin eläköitynyt näyttelijä.

Rakkauden tunnustus Helsingille
Kotikaupunkini Helsinki, kaunis olet sinä Itämeren tytär!

Paitsi kohisevaa keskustaasi sinä olet metsiä, merenrantoja, kauniita saaria.

Olen soudellut merenlahdillasi, hiihdellyt hangillasi, uinut rantojesi aalloissa.

Leivän perässä minä keskisuomalainen maalaistytö suojuusi tulini kuusikymmentä vuotta sitten.

Olet antanut työtä, leivän, jopa asunnonkin. Rakkauttakin hitusen.

Etevät lääkärit ovat pystyneet jatkamaan elämääni tähän asti.

Sodan julmina pommitusöinä

sinua ruhjottiin, tulipalot riehuivat, rakennukset sortuivat.

Peloissani kävelin silloin katuja
ikkunan sirpaleet kenkieni alla
narskuen.

Mutta sinä olet noussut entistä
ehompana! Ja kun viimeinen hetkeni
lyö, tarjoat sinä hiekkakumpusi alla
minulle leposijan.

Kiitos kaunis kaupunkini, rakas
Helsinki

Kunniajäseniksi kutsuttiin ja
kukitettiin varapuheenjohtaja
Kalevi Hietala ja tiedottaja Pertti
Rinne.

Runon Minun isänmaani
(Raili Malmberg) esittivät Leena
Rapola ja Marjut Toivanen. He
ovat aiemminkin esiintyneet yh-
distyksemme jäsentapaamisessa
esittäen Elonsiivousta.

Laulusikermä vuosikymmen-
ten varrelta sisälsi paljon tuttua
musiikkia, josta vastasivat Teijo
Lindström ja Marko Kostiainen
vasemmalla, sormet koskettimil-
la.

Kun katselin ympärilleni, niin
huomasin monen, jos ei nyt ihan
laulavan, niin ainakin hyräilevän
mukana Rakkauden aamua, Il-
tatuulen viestiä ym.

Viimeisenä vaivuimme kuule-
maan Kertokaa se hänelle -kap-
paletta.

Lopuksi näimme hienon Tuo-
mas Vihavaisen tuottaman vi-
deon, Silta yli vuosikymmenten.
Siinä nähdään kuvia ja muistoja
niin yhdistyksen toiminnasta
kuin Suomen ja muunkin maail-
man tapahtumista.

Raikuvat aplodit todistivat,
että video on tosi onnistunut. Se
on nähtävissä kotisivuillamme
[https://www.keloliitto.fi/yh-
distykset/helsinki-kunnalliset/
yhdistyksen-70v-juhla/](https://www.keloliitto.fi/yhdistykset/helsinki-kunnalliset/yhdistyksen-70v-juhla/), samoin
kuin kuvagalleria juhlasta.

*Ennen lounasta kukitettiin
ohjelmansuorittajat, keskellä
Tuomas Vihavainen*

Sitten siirryimme à la carte
-ravintolaan lounaalle, jonka
aloitti maukas aperitiivi.

Puheensorinasta päätellen
se irrotti kielenkantoja ja lisää
mieluisaa makumaailmaa saatiin
alkuruokana olleen fasaanin ja
pääruokana nautitun naudan
sisäfileen myötä.

70-vuotisjuhlissa pitää ol-
la kakkua, niin varmaan moni
ajattelee. Ja meillekin tarjottiin
maukasta vadelma-suklaakak-
kua kahvin kera.

Pikkuhiljaa piti juhlista kuiten-
kin poistua, koska laiva lähti
takaisin kohti Tukholmaa. Aina-
kin minulle jäi sellainen tuntuma,
että juhla kaikinensa oli varsin
onnistunut. Siitä iso kiitos erityi-
sesti runsaalle osallistujajoukolle,
juhlatoimikunnalle ja yhdistyk-
selle, joka mukavasti tuki juhlaa
taloudellisesti.

Yhdistyksemme kiittää lämpi-
mästi myös Viking Linea yhteis-
työstä ja sen henkilökuntaa hyvä-
stä palvelusta juhlassamme. ■

Teksti: **Sirpa Saukko**
Kuvat: **Tuomas Vihavainen**

...jatkoa.

YHDISTYKSEN 70-VUOTISJUHLAPUHE

Hyvät juhlavieraat, yhdistyksen jäsenet, yhteistyökumppanit,

Tänään kokoонnumme juhlistamaan yhdistyksen seitsemänkymmenvuotista taivalta – aivan kuin hyvä suomalainen sauna, tämä yhdistys on kestänyt sekä kuumia löylyjä että viileitä hetkiä. Ajatella, seitsemän vuosikymmentä! Se on melkein yhtä pitkä aika kuin suomalainen talvi tuntuu – mutta toisaalta, yhtä lämmin ja täynnä yhteisöllisyyttä kuin juhannusilta järven rannalla.

Tämän yhdistyksen historia on täynnä tarinoita, tekoja ja yhdessä koettuja hetkiä. On sanottu, että ”yhdessä olemme enemmän” – ja täällä se todellakin on toteutunut vuodesta toiseen. Meillä on ollut rohkeutta kokeilla uutta, kanttia kestää haastavat ajat ja ennen kaikkea – sydäntä auttaa toisiamme.

Yhdistyksemme 70 vuotisjuhlan teemana on Silta yli vuosikymmenten. ”Silta ei synny tyhjästä. Se vaatii vankan perustuksen, huolellista suunnittelua ja ennen kaikkea yhteistyötä – kumpikin pää on kiinnitettävä maahan, jotta se kantaa.” Sillalla on monia niin fyysisiä kuin henkisiäkin ulottuvuuksia. Silta johtaa turvallisesti vanhasta uuteen. Sillalla voi rauhassa arvioida mennyttä ja katsoa tulevaisuuteen. Sillan turvallinen rakenne vie kohti uutta, vaikka alla myrskyt pauhaisivatkin. Silta ei romahda takanamme, joten se tarjoaa turvallisen paluun, jos niin arvioimme. Voimme ylittää sen yksin tai yhdessä toinen toistamme tukien.

Kun yhdistyksemme perustettiin 70 vuotta sitten, vuonna 1956, maailma oli hyvin erilainen. Silti tarve yhdistävälle voimalle, sillalle ihmisten välillä, oli yhtä suuri kuin tänään. Tänään emme juhlisi ainoastaan seitsemää vuosikymmentä, vaan me juhlimme niitä lukemattomia siltoja, joita tämä yhdistys on vuosien varrella rakentanut.

Menneisyyden silta

70 vuotta on pitkä aika. Se on aikajänne, joka on nähnyt monet nousut ja laskut, muuttuvat teknologiat ja sukupolvien vaihtumiset. Kun katsomme taaksepäin, näemme perustajajäsentemme rakentamat sillat. He näkivät kauas. He rakensivat luotta-

musta ja yhteisöllisyyttä aikana, jolloin sitä tarvittiin. Ne perustukset, jotka silloin valettiin, kantavat meitä vielä tänäkin päivänä. Kunnioitamme heidän työtään.

Nykyisyyden silta

Tänään yhdistyksemme on enemmän kuin vain yhdistys – se on elävä silta. Se yhdistää ihmiset toisiinsa, tarjoaa tukea, jakaa tietoa ja luo uusia mahdollisuuksia. Meidän tehtävämme on ollut toimia siltana työelämän ja eläköitymisen, paikallisten vallankäyttäjien ja jäseniemme välillä. Silta ei ole vain fyysinen rakennelma, se on ennen kaikkea henkinen – ymmärryksen, yhteistyön ja välittämisen silta. Kiitos teille, aktiiviset jäsenet, vapaaehtoiset ja hallituksen jäsenet. Te olette niitä, jotka pitävät huolta siitä, että silta pysyy kunnossa ja sen yli on turvallista kulkea.

Ari Pekurinen, puheenjohtaja

Tulevaisuuden silta

Mitä seuraavat 70 vuotta tuovat tullessaan? Maailma muuttuu yhä nopeammin, mutta ihmisten tarve yhteydelle ei katoa. Meidän tehtävämme on jatkaa siltojen rakentamista myös huomiseen. Meidän on oltava rohkeita, uudistumiskykyisiä ja avoimia, jotta uudet sukupolvet löytävät tiensä yhdistyksemme toiminnan pariin. Me rakennamme siltaa, joka kantaa yli epävarmuuden ja yhdistää meidät uusiin mahdollisuuksiin.

Taiteen ystävänä en voi olla sanomatta muutamaa sanaa sillan merkityksestä taiteessa. Siltaa on käytetty niin musiikissa, kirjallisuudessa, kuvataiteessa kuin arkkitehtuurissakin. Katriina Honkanen kertoo laulussaan Silta: ”Monet myrskyt siltaa ravistaa, ja tulva sitä koettaa irrottaa. Se yhä vain jää paikoilleen ja jää myös viesti sillankaiteeseen”, kuvaa mielestäni hyvin sillan lujuutta ja ihmisen tuleville sukupolville jättämää jälkeä sillan kaiteeseen. Simon & Garfunkel laulavat sillasta, joka johtaa yli synkän virran. Laulussa kuvataan mielestäni osuvasti ystävän tuen merkitystä tukena vaikeina aikoina. Ystävyys kantaa ja kannattelee yli synkän virran. Kirjallisuudesta tulee ensimmäiseksi mieleen Aale Tynnin kaarisilta. ”Toisille annan

Juhlaväkeä oli paikalla 117 henkilöä kutsuvieraat ja eiintyjät mukaan lukien

toiset askareet, vaan sinulta lapseni, tahdon, että kaarisillan teet". Runo kertoo mielestäni ihmisyyden tärkeimmän olemuksen, jota meidän tulee noudattaa: Elää aidosti yhteydessä kanssaihmiisiin.

Kuvataiteesta ensimmäisenä tulee mieleen Monet'n Japanilainen silta. Siinä näen sillan erittäin rauhoittavana elementtinä, jonka hän on luonut valon ja värin vuoropuheluna. Näin Kruunuvoorelaisena täytyy mainita meidän uusi siltamme, joka yhdistää useat Helsingin kaupunginosat ja on sillan modernein arkkitehtuurin luomus.

Hyvät ystävät,

70 vuotta on upea saavutus. Juhlimme tänään sitä, mitä on saavutettu, mutta ennen kaikkea katsoimme luottavaisina tulevaan. Yhdistyksemme on silta, joka yhdistää meidät toisiimme.

Kiitos kaikille, jotka ovat olleet mukana rakentamassa tätä siltaa. Rakennetaan sitä yhdessä myös jatkossa.

Onneksi olkoon 70-vuotias Helsingin kunnalliset eläkeläiset. ■

TALKOOTYÖSSÄ VALKEAKOSKELLA TYÖVÄEN MUSIIKKITAPAHTUMASSA

Tästä lähdettiin

Työväen Sivistysliiton Etelä-Hämeen piirijärjestö perusti Työväen musiikkitapahtuman 1972. Aluksi suunniteltiin, että tapahtuma kiertäisi ympäri Suomea, mutta Valkeakoskesta tuli tapahtuman kotipaikka siellä olevan vahvan työväenliikkeen ansiosta. Vuodesta 2010 lähtien tapahtuma on järjestetty UPM:n Tervasaaren tehtaan ja Myllysaaren museon piha-alueilla.

Piirijärjestön järjestämään tapahtumaan talkoolaiset saatiin luonnollisesti pääasiassa piirin alueelta. Niinpä minäkin olen tullut ”värvätynsi” mukaan majoituksen valvontaan ja talkoolaisen aamupalan tarjoamiseen jo vuodesta 1997 lähtien.

Tuolloin tehtävänäimme oli Apian koululla majoittaa esiintyjä ja talkoolaisia sekä tarjota heille aamupala. Yhteismajoitus järjestettiin patjoilla koulun luokahuoneissa. Ainoastaan keittiöryhmän käytössä oli jääkaappi ja kahden levyn liesi, jolla keitettiin kaikille majoittujille aamupuuro ja kananmunat. Aamupalalla oli lisäksi leipää, vähän leikkelettä ja tietenkin kahvia tai teetä. Ateriointi tapahtui koulun käytävällä kertakäyttöastioista.

Majoituksen valvojan tehtävänä oli ohjata asukkaat majoittumaan luokahuoneisiin ja aukaista lukitut ovet tarvittaessa. Siinä kyllä kunto nousi, koska hissiä ei saatu käyttää ja rappusia pitkin kolmanteen kerrokseen tuli kiivettyä useasti.

Päivän mittaan tapahtuvan muun ruokailun järjestäminen oli tuolloin kuitenkin toisen ryhmän vastuulla. mm. koululla ja nykyisellä Mokka Pirtilläkin oli joskus lounasruokailu.

Sananvapauden lavalla Työväen yhteislaulua, laulattamassa Reino Bäckström

Tapahtuma nykyään

Nykyään entinen. Etelä-Hämeen piirijärjestö hoitaa Tietolan koululla majoituksen, josta vastaa Lahden Opintojärjestön puheenjohtaja Vesa Tuomisen kokoama porukka.

Itse olin kesällä 2026 talkoolaiden ruokailusta huolehtimassa ja meidän ryhmämme koostui akselilla - Riihimäki, Hyvinkää, Tervakoski, Lohja, Vehmaa, Hämeenlinna ja Helsinki - asuvista henkilöistä.

Ruokailut aloitettiin (Tietolan koululla) jo tapahtumaviikon maanantaina, jolloin aterioimassa kävivät tapahtuma-alueen rakennusporukka ja toimistoväki. Väki tietenkin lisääntyi loppuviikkoa kohden ja ruokaa tehtiin torstai-perjantain aikana n. 150 annosta/ruokailu. Aamupalalla kävivät koululla majoittuvat ja ruokailemassa kävi muutama esiintyjäryhmä. Lounaan saattoi myös ostaa, jos esim. majoittuvat niin halusivat.

Teimme ja tarjosimme aamupalan ja lounaan koululla, valmistimme päivällisen, joka vietiin henkilökunnan taukotuvalle.

Ensimmäiset talkoolaiset heräsivät keittiölle kukonlaulun aikaan klo 5.30 ja viimeiset pääsivät lähtemään iltakuuden paikkeilla.

Ruuanvalmistustyöhön kuuluu tietenkin tiskaus ja siitä huolehtivat miehet eikä heidän tiskihommiinsa ollut muilla asiaa. Tiskitiimi onkin yksi pisimpään toiminut ”joukkue” ja homma toimii.

Omiin tehtäviini kuului ruokailun suunnittelu, tavaroiden tilaus, talkoolaiden rekrytoiminen ja yhteydenpito toiminnanjohtaja Marianne Haapajaan.

Talkoolaiset

Meidän ryhmän talkoolaisista suurin osa on ollut monta vuotta mukana ja on ilahduttavaa saada lähes joka vuosi uusia talkoolaisia mukaan.

Mitä talkoolainen saa työstään?

Talkootyötä tekevä saa palkakseen koulumajoituksen, ruokailut, talkoolaisten T-paidan, pääsyn tapahtumaan, matkakulut Valkeakoskelle eikä vähäisempänä asiana: mahdollisuuden nauttia tapahtumasta mukavan kaveriporukan kanssa. Kirsiäksi kakun päälle jää muisteltavaa ja hyvä mieli.

Miksi minä talkoilan?

Musiikkitapahtuma on ollut minulle (ja aikaisemmin myös puolisoolleni Ilkalle) kesän tärkeä tapahtuma. Omat lapseni tietävät, että silloin ei paljon apuja lastenlasten hoitoon liikene.

Komiat

Miljoonasade 40v feat. Jarkko Martikainen

Hyviä ystäviä on vuosien varrella tullut eri puolilta Suomea, vaikka usein nähdään vain kerran vuodessa.

Todella tärkeä asia, miksi talkoolaisena jaksaa, on meidän keittiötiimimme hyvä yhteistyö - aivan mahtavia tekijöitä jokainen - joustetaan tarvittaessa, kaveria autetaan ja huumori hersyy. Vaikka väsymyksen voi tapahtuman jälkeen iskeä, on tämä kaikki vaan sen arvoista. Taas on kunnialla saatu hoidettua vuoden 2026 Työväen Musiikkitapahtuman ruokailu.

Iso kiitos keittiötiimille, kiitokset myös majoitus tiimille yhteistyöstä, ja teille kaikille jotka kävitte syömässä. ■

Päivi Ahola

KUTSU KELOLIITON SYYSKOKOUKSEEN

Julkisen alan eläkeläisten liitto KELO ry:n syyskokous on 23.11.2026 JHL-talossa Helsingissä.

Jäsenyhdistykset ovat valinneet edustajat syksyllä 2025.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Henkilövalinnat

Syyskokouksessa valitaan vuodelle 2027 liiton hallituksen puheenjohtaja, hallituksen jäsenet, toiminnantarkastaja ja varatoiminnantarkastaja.

Tämän vuoksi yhdistyksen on omassa jäsenkokouksessaan päätettävä ehdokkaista liiton hallituksen puheenjohtajaksi, jäseniksi ja varajäseniksi. Yhdistyksen on myös valittava edustajat liiton kevät- ja syyskokouksiin vuodelle 2027.

Liiton säännöt

Kokouksessa päätetään liiton sääntöjen muuttamisesta.

Aloitteet

Yhdistykset voivat tehdä syyskokoukselle aloitteita. Yhdistyksille ilmoitetaan myöhemmin aloitteiden aikataulu.

Tellen turina:

HYVINVOINTIA KEHOLLE JA MIELELLE

Toiveiden täyttymys oli yhdistää mielekäs harrastus ja lomamatka Kreetan Paleohoraan.. Näin tein keväällä yhdessä 19 vuotiaan tyttärentyttäreni kanssa. Emme mahtuneet Asahi Nordicin matkalle, mutta huomasimme, että Aurinkomatkat lentää samoihin aikoihin Haniaan ja sieltä on kahden tunnin bussimatka vuoristoista tietä Paleohoraan. Hotellimme oli asahilaisten naapurissa ja siitä oli helppo sulautua joukkoon.

Olen aikaisemmin kertonut asahista, suomessa kehitetystä matalan kynnyksen terveysliikunnasta, joka perustuu länsimaiseen lääketieteeseen ja rauhallisiin liikesarjoihin hitaan hengityksen tahdissa ja se sopii kaikenikäisille ja -kuntoisille ilman erityisavusteita. Asahi auttaa terveyden ylläpitoon ja kohentaa elämänlaatua.

Meitä oli yli 30 eri puolelta Suomea ja viisi myös Michiganista USA:sta. Asahin ilosanoma on jo levinnyt maailmanlaajuisesti. Meillä oli harjoitukset rannalla kaksi kertaa päivässä ja joka kerta oli eri ohjaaja, sillä suurin osa matkalaisista oli asahiohjaajia. Ensi kertaa tähän liikuntamuotoon oli tutustunut vain Moona. Hän otti mummin harrastuksen mielenkiinnolla omakseen. Joku jopa porukasta kysyi: "kauanko olet harrastanut lajia" ja vastaus oli: "tasan kaksi tuntia ja nyt alkaa kolmas tunti".

Libyan mereen pistävällä niemellä oleva Paleohora ei tuota pettymystä miltä kreikkalainen kylä näyttää. Kapeita kujia, kukkaruukkuja, yrttien tuoksuja, pieniä puoteja ja sinisiä ovia. Illalla pääkatu

suljetaan liikenteeltä ja ravintolat levittäytyvät kadulle. Kristallin kirkkaat vedet ja upea luonto hellii kaikkia aisteja.

Paleohorassa patikointi on suuressa suosiossa, sillä kylän kautta kulkee Euroopan halkova ja Kreetan läpi lännestä itään menevä E4 kaukovaellusreitti.

Teimme retken Elafonissiin, jota kutsutaan Kreikan

Luostarin kappeli

parhaaksi rannaksi. Se on kuuluisa vaalean punaisena kimmeltävän hiekan lisäksi mahdollisuudesta kahlata lähisaarelle, sillä ranta on todella matalaa.

Elafonissillä on surullinen historia. Sadoittain vanhuksia ja lapsia kahlasi huhtikuussa 1824 saarelle pakoon osmanisotilaita. Sotilaat eivät tienneet, että saareen pääsee kahlamalla, mutta mukana kulkeva muuli suuntasi tuttua reittiä saarelle ja paljasti pakolaiset. Osmanit suorittivat kammottavan verilöylyn, jossa sai surmansa 600 naista ja lasta sekä 40 kreikkalaista sotilasta.

Legendan mukaan Elafonissin punertava hiekka olisi saanut värinsä uhrien verestä. Tosiasiassa väri tulee siitä, kun simpukankuoret ja korallit sekoittuvat vaaleaan hiekkaan ja saavat rannan hohtamaan vaalean punaisena erityisesti veden rajassa.

Paluumatkalla poikettiin Chrysoskalitissan munk-

Elafonissin vaalean punertavaa hiekkaa veden rajassa

Siniset ovet

kiluostariissa joka on perustettu jo vuonna 1637. Luostariin on noustava 98 porrasta ja näkymät merelle ovat upeat. Yksi portaista on tarinan mukaan ollut kultainen ja myyty turkkilaisvallan aikana luostarin taluodellisten vaikeuksien vuoksi. Toinen versio taas kertoo, että luostarin kultaesineet kätettiin yhden portaan alle.

Teimme myös hurjan veneretken kahdella pienellä paatilla pitkin rannikkkoa. Pari rantautumista oli matkan aikana, ensimmäisessä poikettiin syömässä ja toisessa oli uimatauko.

Olin ollut kaukaa viisas ja tilasin meille kummallekin pienet yksiöt, onhan meillä ikäeroa 65 vuotta. Järjestely toimi loistavasti ja kummallakin oli oma rauha ja sai nukkua mielensä mukaan.

Nauru pidentää ikää

Vuonna 1907 syntynyt äitini kertoi joskus vitsejä, joita oli kuullu tuorena tyttönä Savossa Syvänniemellä asuessaan.

Mies nousi Kurkimäen asemalta Kuopioon menevään paikallisjunaan, tupakoimattomien vaunuun ja istui puupenkille vastapäätä vanhahkoa rouvaa. Sanottuaan rouvalle "hyvvee pävee" mies kaivoi taskustaan piipun ja tupakkamassin ja alkoi ladata piippuaan. - Siitä alkoi sananvaihto:

Ruokailemassa käytiin yhdessä, jossain keskustan ravintoloissa. Ruoka oli todella hyvää. Kreetalainen ruokavalio on perinteinen, maailman terveellisempänä pidetty Välimeren ruokavalion muoto, perusrilareita laadukas neitsytoliiviöljy, runsaasti kasviksia, hedelmiä, täysjyväviljat, pavut, yrtit, vuohen -ja lampaanmaitotuotteet sekä kala ja liha.

Kreetalainen ruokavalio on osa Unescon aineettoman kulttuuriperinnön luetteloa. Se kuuluu laajempaan Välimeren ruokavalion kokonaisuuteen ja on lisätty listalle vuosina 2010 ja 2013.

Vielä pitää mainita, maailma kun on pieni nykyään, minulla on monta yhteistä tuttua yhden amerikkalaisen kanssa. Hän oli ollut kanttorina ja kuoronjohtajana Saarijärvellä joitakin vuosia sitten. Meidän yhteiset tuttavat olivat musiikkipiireistä, Saarijärven pappi vaimoineen sekä maalaislääkäri Kiminkinen Ulla vaimonsa kera.

Tämmöinen turina tuli asahimatkasta idylliseen Paleohoraan mukavien matkalaisten seurassa.

Teksti ja kuvat: **Tellervo Karhapää**

- Ei tiellä sua polttoo, ei tiä ou tupakkavaonu!
- Enhä mie poltakkaa, miehä vasta valamistelen.
- Ei tiellä sua valamistellakkaa!

Mies postui tupakkavaunuun poltteli piipullisensa ja palasi omalle paikalleen. Sillä välin oli rouva alkanut syödä eväitään:

- Ei tiellä sua piereskellä.
- No enhä mie ou piereskellykkää, ärähti rouva
- Ei tiellä sua valamistellakkaa, sanoi mies ja naurahti.

Muisteli: **Pertti Rinne**

LOMAN KOHOKOHTIA SUOMALAISESSA MILJÖÖSSÄ

Suunta kohti Helsinkiä

Juhannus oli juhlistettu kotosalla leppoisisessa tunnelmassa ja edessä oli heti seuraavalla viikolla etukäteen suunniteltu kotimaanmatka. Keskiyö-aamuna suuntasimme auton keulan Oulusta kohti Helsinkiä. Sääkään ei ollut liian kuuma autossa istumiseen, vaikka edessä oli kuudensadan kilometrin konserttimatka. Illalla oli luvassa legendaarisen texasilaistrio ZZ Topin konsertti Veikkaus Areenalla. Edellisestä ZZ Topin konsertista, jossa olimme olleet, olikin kulunut jo parikymmentä vuotta.

Muistelimme konserttia ja pohdimme, jaksako Billy Gibbons vielä laulaa ja soittaa kitaraa, kun ikääkin oli kertynyt hänelle jo 76 vuotta sekä keikkavuosia kiihtävästi vuodesta 1969 alkaen. Vuosien aikana bändi oli myynyt yli 60 miljoonaa albumia ja toiminut samalla kokoonpanolla 50 vuotta.

Epäilyt osoittautuivat aivan turhiksi, sillä keikka oli miehestämme parempi kuin edellinen; Elwood Francisin käsissä basso soi kuten pitikin ja rummuissa päristeli Frank Beard melkein kuin viimeistä päivää. Itsevarmoin kypsien ottein Billy esiintyi kuin nuori ja uudesti syntynyt sankari, eikä lauluäänensä kuulunut ikääntyminen lainkaan. Bändi tykkäsi ikimuistoisen konserttielämyksen.

Hotellielämää

Konsertin jälkeen suuntasimme Mannerheimintielle olevaan hotelli Valoon ja kuinka ollakaan: hotellihuoneen yhteydessä oli pieni keittiö jääkaappeineen, jota ei nykypäivän hotelleissa edes välttämättä enää ole.

ZZ Top

Suurin yllätys löytyikin hotellin katolta: pari hirsisaunaa mahtavalla näkymällä Helsingin yllä, kylmävesiallas sekä suuri poreallas. Siinä sitä maalaiset ihmettelivät kuinka suuri allas on saatu roudattua hotellin katolle.

Sisätiloissa oli vielä höyry- ja tavallinen sauna sekä uima-allas, josta saattoi katsella suurelta screeniltä suomalaisia eläimiä sekä maisemia eri vuodenajoilta.

Hotellikokemus oli huikaiseva ja etenkin hinta oli nykypäivänä kohtuullinen. Jäimme hotelliin vielä toiseksi yöksi nautiskelemaan.

Uima-allas Valo

Loma jatkuu Turussa

Helsingistä suuntasimme kohti Turkuja tapaamaan ystäviä, joita emme olleet tavanneet viiteen vuoteen. Siellä saimme sydämelisen vastaanoton, missä ystävät olivat suunnitelleet käynnin Vanhalla Suurtorilla keskiaikaisilla Turku-markkinoilla.

Siellä oli paljon nähtävää ja koettavaa, laaja valikoima erilaisia herkkuja sekä entisajan käsitöitä. Musikanntien laulun luritus sekä hauskat ja riehakkaat huvitukset kuvasivat keskiaikaisista Turku.

Toritapahtuma oli kokemuksen arvoinen ja kun sääkin suosi, niin mikäpä meidän oli lomaillessa ja kyläillessä.

Vuorossa Ähtäri

Turun jälkeen suuntasimme kohti Ähtäriä. Kaikki tietävät Ähtäriin eläinpuiston, jossa asustivat muutaman vuoden ajan kiinalai-

Turun keskiaikaiset markkinat

set pandat, Lumi ja Pyry.

Pandojen sijasta menimmekin tapaamaan entistä työtoveria sekä ystävää, joka oli rakentanut Ähtäriin kesämökin Helsingistä käsin kahdenkymmenen vuoden aikana. Jälleen yllätyimme kauniista maisemasta järven rannalla sekä upeasta mökistä, joka tuntui mielestämme mökin sijaan hulppealta kodilta.

Tarjolla oli hyvää seuraa kala-keiton ja juustokakun kera. Enää emme ihmetelleet, kuinka ystäväperhe jaksaa kulkea autolla osan matkaa jopa hiekkatietä pitkin viikonloppuisin Helsingistä saakka ”mökkeilemään” Ähtäriin.

Kohti Jyväskylää

Ähtäristä lähdettyämme otimme summamutikassa Airbnb-asunnon Torisevan rotkojärvien liepeiltä, koska Jyväskylässä hotelli Albassa ei ollut vapaita huoneita. Albaan olivat tulossa seuraavana päivänä yhdistyksemme jäsenet bussilla pariksi yöksi lomalle, kuten mekin.

Päätimme lähteä pienelle iltakävelylle autossa istumisen jälkeen, mutta kuinka ollakaan, päädyimme Torisevan luontopolulle aivan yllättäen. Ne maisemat syvine järvenrotkoineen oli kyllä sellainen kokemus, etteivät ne ihan hetkessä unohdu. Kier-

simme koko järven ympäri, vaikkemme tienneetkään, kuinka pitkä iltakävelyistä tulisi. Voimme kylä todeta, ettei edes Lapissa ole

Toranki

nähty tuollaisia syviä rotkojärviä tai noin puhuttelevaa, luonnon muovaamaa maisemaa.

Kävelyn lopussa jalat eivät enää tahtoneet kantaa, koska polku oli tosi juurakkoinen ja järveä kohti viettävä. Siitä huolimatta vaikuttava luonnon kauneus silmissä antoi meille voimaa viedä retki loppuun saakka.

Seuraavana yönä nukuimme kuin tukit. Torisevasta on Jyväskylään noin 120 kilometriä ja tie on perinteistä suomalaista mutkaista ja kapeahkoa tietä. Kesä oli rehevimmillään ja teiden puusto varsin vehreää. Jossain kohtaa oli hirvikin pomppaamassa tielle, mutta onneksi kolarilta välttyttiin.

Lopulta pääsimme Albaan kokemaan toisenlaista hotellielämää: hotelli oli siisti ja rauhaista, vaikka siellä oli runsaasti väkeä, niin lomalaisia kuin työläisiäkin. Oululaisetkin olivat saapuneet, majoittuneet ja osa oli ehtinyt jo lenkillekin. Nautimme päivällisen (kuva alla) ja istuimme iltaa ystävien kanssa maailmaa parantaen.

Seuraavana päivänä oli sight-seeing-ajelu bussilla, johon kuului Jyväskylän maisemia, rakennuksia sekä historiaa esittelevä kierros paikallisen oppaan johdolla. Saimme paljon uutta tietoa kaupunkiin liittyen, mikä ei olisi ollut mahdollista pelkästään autolla ympäriinsä ajellessa. Maukas päivällinen syötiin yhdessä hotellilla. Alvar Aalto oli muuttanut perheensä kanssa Jyväskylään viisivuotiaana (hänen kotinsa sijaitsi osoitteessa Harjakatu 10), ja kaupungista

...jatkoa.

Aaltomuseo

muodostui merkittävä ympäristö nuorelle Alvarille. Vierailimme Aalto2-museokeskuksessa, jossa oli runsaasti esillä kuvia erilaisista rakennuksista sekä huonekaluista. Ja tänä kesänä Aaltojen Works-rakennussarja (13 kohdetta) hyväksyttiin Unescon maailmanperintökohteiden luetteloon. Aaltojen tunnetuimpia rakennuksia ovat Paimion parantola, Finlandia-talo, Helsingin Kulttuuritalo sekä Seinäjoen Aalto-keskus.

Ränssin kievarin kesäteatteri

Tämän jälkeen koittikin loman viimeinen päivä, ja menimme porukalla Ränssin kievarin kesäteatteriin kokemaan unohtumattoman Kari Tapion Myrskyn jälkeen -nimisen kesäteatteriesityksen. Teatteri tarjosi tunnelmallista musiikkia ja unohtumattomia hetkiä auringonpaisteessa.

Ennen esitystä nautimme maukkaan ja runsaan lounaan kievarissa. Tämän jälkeen edessä

olikin 300 kilometrin kotimatka Ouluun, ja kotiin saavuttaessa tunne mahtavasta kotimaanmatkailusta oli ylittänyt monipuolisuudellaan kaikki odotukset.

Miksi lähteä merta edemmäs kalaan, kun meidän oma kotimaamme on täynnä mitä uskomattomampia tapahtumia ja elämyksiä etenkin kesäaikaan, ja vieläpä omalla äidinkielellä.

Irwin ja kari tapio saunassa

Vielä on kesää jäljellä, vielä tulee kauniita muistoja mieleen...

Kokemuksista raapusti:
Päivi Paaso

KADUT KANSALLE

Kadut kansalle-siltatanssit järjestettiin Oulun kaupungintalon edessä 8.8.2026

Lauantai aamusta pystyi taivaalle katsoessa jo ennakkoimaan, että koko päivästä tulee sateinen ja tuulinen, jota sääennustekin lupaili.

Tiedossa oli tapahtuma, johon meidän yhdistyksemme (OJAE) osallistuisi. Vettä tihuutti ja tuiskutti välillä runsaammin ja hetkittäin sade jopa lakkasi. Sää jatkui samanlaisena koko päivän ja tapahtuman ajan. Päivällä

Oulun keskustassa oli järjestetty Pride-kulkue queer- teemallaan, johon sateesta huolimatta oli osallistunut runsaasti osallistujia Kaleva-lehden mukaan. Liekö osittain senkin vuoksi illalla Kadut kansalle-tapahtumaan ei enää riittänyt osallistujia juuri nimeksikään.

Katutapahtuma

Kadut kansalle-siltatapahtumalla haluttiin nostaa esille vihreää, kaikille saavutettavaa, tasapuolista ja turvallista kaupunkikulttuuria Oulussa. Tapahtumaan osallistuivat useat oululaiset eri toimijat

Esiintyjät

tai järjestöt, kuten Muutoksen kulttuuri, Oulun jalankulkijat, Kulttuuribingo, kulttuurikollektiivi Lellipennut sekä Oulun julkisen alan eläkeläiset. Turvallisuus tapahtumassa oli taattu, sillä joka puolella parveili poliiseja ja muita järjestyshenkilöitä. Oulussahan on tapahtunut viime aikoina useita puukotuksia, joiden tekijää/tekijöitä ei ole ilmeisesti saatu vielä kukaan kiinni. Kirkkokatu kaupungin talon edessä oli suljettu, jotta tapahtuman järjestäjät ja muut osallistujat pääsivät esittelemään toimintaansa ja yleisö tanssimaan kolmen eri esiintyjäryhmän musisoidessa.

Mukana olivat Merja Juutisen duo, nykykansanmusiikkiyhtye Rommakko sekä DJ Hartiamonin kansanmusiikkimixeillään. Koneen säätiö tuki tapahtuman toteutusta.

Tapahtuman motto

Tapahtuman punaisena lankana oli: Kadut autoilta kansalle, kulttuuria kulutuksen tilalle ja turvallinen ja saavutettava kaupunki kaikille. Tapahtuman konsepti oli kyllä toimiva ja tärkeä ilmaston ja ihmisyyden näkökulmasta, mutta valitettavasti sää ei suosinut meitä eikä yleisöä tullut paikalle kuten odotimme. Tanssimme ja pistimme kuitenkin itse jalalla koreasti mukulakivikadulla, jotta pysyimme lämpimänä. Tarjolla oli myös kuumaa linssekeittoa, joka maistui erinomaiselta ulkona syötynä. Ja tulipahan itselle uusia tuttavuuksiakin illan aikana. Vaihdoin ajatuksia tärkeistä arkea askarruttavista asioista sekä luonnon ja ilmaston tilasta.

Muutamia yhdistyksemme jäseniä oli jalkautunut sateiseen keskustaankin ja he kävivät meitä jututtamassa. Suuri kiitos siitä heille.

Tuulisessa sateessa mielensä raikastaneet
Päivi ja Kai Paaso

Oulussa Walolla tanssitaan 14.9.26 klo 13–16.

Hyvällä ja iloisella meinigillä Sirpa Ahola ja MenoMiehet.

Pääsylippu 12 €. Tervetuloa!

Sirpa Ahola laulu/viulu,

Pauli Raivio harmonikka/midi/kitara,

Pertti Puurunen kitara/taustalaulu

Oulun julkisen alan eläkeläiset ry

JAE TEATTERIRETKIÄ 2026

Kuopion kaupunginteatteri 11.4.

Tv:stä tuttu Metsolat-Urjanlinna-esitys.

Esityksen jälkeen ruokailimme teatteriravintola Ofeliassa. Paluumatkalla poikkesimme ostamaan Toivalan ST1:ltä ne alkuperäiset mallasleivät.

Kermankosken kesäteatteri (Heinävesi) 11.6.

Aikuinen Nainen-musikaali.

Musikaali oli taattua Kermankosken kesäteatterin laatua päätähtinä Saija Tuupanen Paula Koivuniemenä ja Marita Taavitsainen Katri-Helenana. Menomatalla poikkesimme Karvioon ostamaan mallasleipiä ja pysähdyimme Valamoon (Valamon luostari) ruokailemaan

Ristin (Liperi) kesäteatteri 26.7.

Oikeesti Finladers-musikaali.

Koskettava esitys, taisipa herkistää katsojia kyyneliinkin. Ennen esitystä nautimme Ristin entisellä koululla Liperin marttojen maistuvan keittolounaan lisukkeineen.

Valokuvat ja teksti: **Jorma Pesonen**

4. Kerma, JAE ryhmäkuva

5. Kerma, kesäteatterin näyttelijät

1. Kuopion kaupunginteatteri, näyttelijät

6. Risti, Liperin Marttojen keittolounas

2. Kuopio, teatteriravintola Ofelia

7. Risti, keittolounaalla

3. Valamo

8. Risti, kesäteatterin näyttelijät

KESÄYÖN MARSSI 2026

Wikipedia: Kesäyön marssi on vuosittain järjestettävä hyvän mielen kävelytapahtuma, johon voivat osallistua kaiken ikäiset.

Osallistua voi yksin, kaksin, koko perheen voimin tai kasata vaikka harrasteporukasta tai työkavereista kokonaisen joukkueen. Marssitapahtumaa on järjestetty vuosittain vuodesta 1998 alkaen. Vuodesta 2017 alkaen marsseja on järjestetty vuosittain useammalla paikkakunnalla, jotta entistä useammalla olisi mahdollisuus osallistua matalan kynnyksen liikuntatapahtumaan.

Historiaa:

Kesäyön marssit alkoivat Tuusulasta 1998, järjestäjinä toimivat mm Tuusulan kunta, Keravan kaupunki ja Puolustusvoimat. Lähtöpaikka oli Hyrylän urheilukeskus, tapahtuma oli kaksipäiväinen ja oli mahdollisuus osallistua 15 km tai 30 km matkoille.

Keväällä 2002 muodostimme Korsossa neljän perheen kanssa omat joukkueet: naiset 15 km ja miehet 30 km. Osallistuimme Tuusulassa Kesäyön marssille

Kesäyön marssi 2002 muistomitali Tuusula

Kesäyön marssi 2026 hihamerkki Kontioranta

2002, jossa osanottajia oli n 1300, myös kansainvälisiä joukkueita. Vuosien mittaan 30 km reitiksi vakiintui Tuusulan järven kierto (tasaista maastoa). Välillä tapahtuma oli Vantaan Hakunilassa mutta palasi juurilleen Hyrylään.

Järjestelyvastuu siirtyi

Vuonna 2012 Kesäyön marssin järjestelyvastuu siirtyi Maanpuolustuskoulutusyhdistykselle (MPK) ja reitteihin tuli useampia vaihtoehtoja mm ns. "perhereitit". Marssitapahtuman ohjelmaksi vakiintui: ilmoittautuminen, munkkikahvit, ohjattu verryttely soitto-kunnan musiikin tahdissa, lähtöpuhuttelu (alkuvuosina joku kenraaleista), lähtö marssille 19:00 soitto-kunnan musiikin tahdissa (alkuvuosina lähtölaukaukset 23 mm ilmatorjuntatykillä), marssien suoritus, tulo maaliin/ilmoittautuminen, palkitseminen kunniakirjalla ja ao. vuoden muistomitalilla sekä lihakeitto lisukkeineen.

Perhejoukkueemme harjoitelti ja osallistui vuosittain 2002 – 2019 marsseihin koronavuosiin asti, marssi harjoituksineen oli odotettu sosiaalinen kesä-avaustapahtuma. Itse osallistuin vielä Hyrylässä 2025, jolloin osan-

ottajia oli 400.

Marsseille osallistumiseksi kannattaa harjoitella vastaavilla matkoilla, huomioida varusteet mm. sopivat jalkineet, oma terveys ja kunto. Jo vuonna 2018 vaimoni kielsi minulta 30 km marssimatkat ikääntymiseeni vedoten, hyvää huolenpitoa.

Joensuu: Pohjois-Karjalassa kesäyönmarsseja on järjestetty Liperin Ylämyllyllä kuusi kertaa (osallistuin 2023). Kesäyön marssi 2026 järjestettiin Kontiolahden Kontiorannassa. Tiedotin marsista JAE Ulkoilijat WhatsApp ryhmässä. Heikki Leppäsen kanssa ilmoittauduimme marssille, enemmänkin olisi ollut kiinnostuneita, mutta oli muita samanlaisia tapahtumia. Marssireitiksi valitsimme 13 km.

Jaamankankaan Kinttopolulla

Marssipäivä 22.5. oli synkän sateinen mutta sää selkeni ilaksi. Marssitapahtuman kulku: ilmoittautuminen, sotilaskodin tarjoamat munkkikahvit, mahdollisuus tutustua Muistojen raja-museoon, soitto-kunnan reipasta musiikkia, lähtö 20:45 reitille, joka noudatteli metsäisessä maastossa Kontiolahden kinttopolkuja. Jaamankankaan osuudella illan hämärtyessä kuuntelimme kehrääjälinnun ääntelyä. Heikin kanssa tulimme

...jatkoa.

maaliin 00:14, ilmoittautuminen ja palkitseminen hihamerkillä sekä lihakeitto lisukkeineen. Kontiorannassa marssilla oli noin 300 osanottajaa, joista suurin osa osallistui 13 km reitille, reittejä oli kuusi. Kesäyön marsseja 2026 järjestetään yhdellätoista paikkakunnalla.

Marssiessamme pohdiskeimme Heikin kanssa: olisiko osallistuminen kesäyön marssiin sopiva tapahtuma JAE Ulkoilijoille kevätkauden päättäjaisiksi.

Reitti voisi olla lyhin vaihtoehto 6 km (ns. perhereitti), mikä vastaisi tiistaikävelyjemme matkoja.

Mahdollisten osallistujien kanssa pitäisi reitin valinnassa huomioida sen profiili eli onko liikaa jyrkkiä ylä- ja alamäkiä meille ikäihmisille.

Tietoa marsseista saa googlaamalla "Kesäyön marssi". ■

Teksti: **Jorma Pesonen**
ja Wikipedia

Kuvat: **Jorma Pesonen**

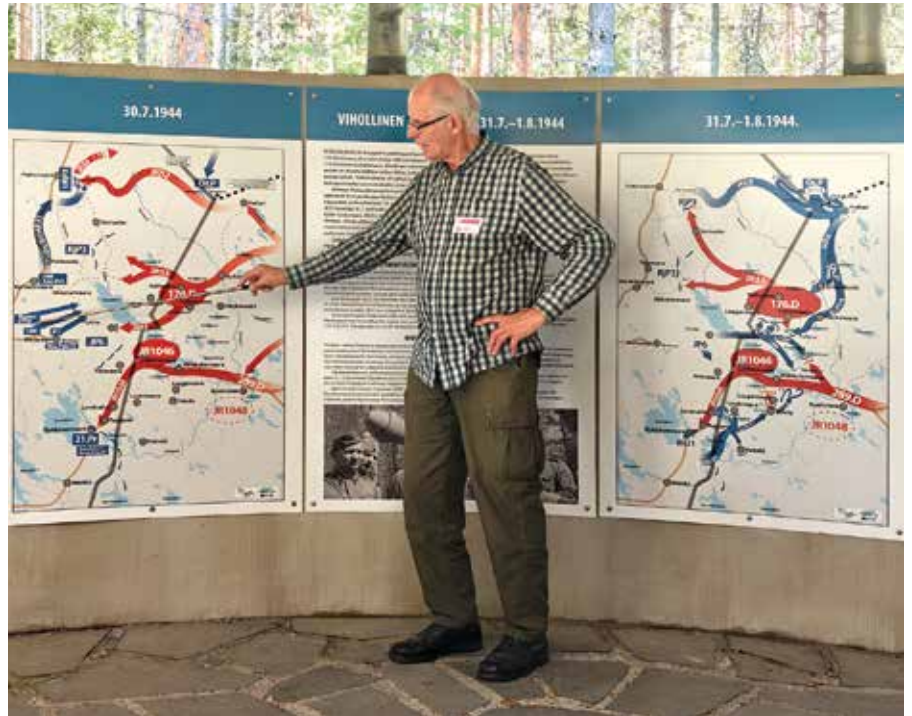
Maalissa 00:14 Kontioranta

ILOMANTSIN SOTATIELLÄ

Osallistu 30.7. Ilomantsin Sotatiellä-retkeen. Retki on Ilomantsin matkailuyhdistys ry:n www.visitilomantsi.fi järjestämiä matkoja ja sen vetäjänä oli sotakamreeri Rauno Suhonen.

Retken kohteita olivat mm. Kovero, Ilomantsi, Öykkösenvaara, Möhkö, Hattuvaara ja manner EU:n itäisin paikka. Matkan (busilla) kesto oli noin 10 tuntia, lähtö ja paluu Joensuu.

Retki eteni hienoissa ja jopa eksoottisissa Itä-Suomen maisemissa. Rauno Suhonen piti lähes koko matkan ajan kestäneen esityksen Ilomantsin taistelupaikoista Talvi- ja Jatko-

Öykkösen Vaara, Rauno Suhonen

sotien ajalta, välillä keventäen esitystä tarinoilla edesmenneistä paikallista ihmisistä ja tapahtumista. "Matkan huipentuma" oli mahdollisuus käydä manner EU:n itäisimmässä ulkokuuussissa. Matkan aikana tarkkailtiin myös karhuja, mutta helteisen päivän takia ne pysyttelivät metsien kätköissä.

JAE järjesti vuonna 2023 osin saman tapaisen Rauno Suhosen vetämän retken Ilomantsin ja

Möhkön suunnalle. Kuvia retkestä JAEn nettisivuilla Kuvagalleriassa, kuvat 2023.

Manner EU:n itäisin ulkokuuussi

Manner EU:n itäisin paikka

Osallistuimme JAE Ulkoilijat vetäjän Heikki Leppäsen kanssa 16.7. Liperissä Rauno Suhosen pitämään esitelmätilaisuuteen "Kovan onnen pommikone", tarinaa tuli miltei katkeamatta parin tunnin ajan.

Em. retket Pohjois-Karjalaan, vaikka ilman sotahistoriaa, saataisivat olla valmiina tai räätälöitynä kiinnostavia myös etelän ihmisille. Olen paluumuuttaja Pohjois-Karjalaan, lähdin täältä 1969 ja muutin Vantaalta tänne kesällä 2025. ■

Teksti ja kuvat: **Jorma Pesonen**

Liperi, Rauno Suhonen

JAE JOENSUU TANSSIT 19.4.2026

Teemalla liike on lääkettä, myö sitä järjestettiin tanssiaiset sunnuntai 19.4.

Joensuun kaupungin omistaman kerhotalon mainio tanssiali on erittäin suosittu tanssipaiikka Joensuussa talvisin.

Tanssit ovat meille tärkeä tulonlähde. Tanssiliput, kahvion myynti- ja arpajaistulot käytetään jäsenistölle järjestettävään toimintaan.

Talkoolaisia tarvitaan erilaisiin

tehtäviin, mm. tanssisalin valmisteluun, myyntileipomusten tekoon, keittiöön, kahvioon, arpajaisiin, lipunmyyntiin ja järjestyksenvalvontaan.

Meillä omat tanssit on järjestetty kaksi kertaa vuodessa ja osallistumme sen lisäksi myös kaikkien alueemme eläkeläisyhdistysten yhteisten tanssien järjestelyihin.

Esiintyjät valitaan tanssittavan musiikin perusteella. Tälle illalle vali-

koitui Joensuun Iloiset Karaokelaulajat, ihan uusi tuttavuus.

Eikä tanssijat pettyneet, meno oli juuri sopiva, ei turhia taukoja, vaan koko aika taattua ja hyvää tanssimusiikkia.

Meno tansseissa oli iloista ja puheensorina ja nauru kertoo onnistuneesta illasta - ja myö jatkamme sammaan malliin. ■

Kuvat: **Jorma Pesonen** ja **Merja Luukkainen**, teksti: **Merja Luukkainen**

Tanssiminen on yhteinen harrastus Annukalle ja Jarille. Joka viikko tulee käytyä tanssimassa, nyt innostuttiin, kun esiintyjinä ovat Joensuun Iloiset Karaokelaulajat

Tanssi on Ritvalle ja Oivalle harrastus ja joka viikkoinen ohjelma. Tanssimaan on opittu jo rippikouluiässä. Kesällä on suunnissa lavatanssit sekä Pohjois-Karjalassa että Savon puolella

...jatkoa.

Emännät, Tuula ja Päivi - maistuvat herkut

*Arpajaiset
- käsityökerhon, Seija, Greta ja Merja,*

*Orkesteri
- Joensuun iloiset karaokelaajat*

SEILI – SAARI, JOSTA EI OLLUT PALUUTA

Sairaalasaari

Kuningas Kustaa II Aadoflin käskykirjeessä vuodelta 1619 määrättiin, että Turun ulkopuolelta oli etsittävä saari, jonne voitaisiin rakentaa leprasairaala. Spitaalisiin eli lepraan sairastumista pidettiin Jumalan rangaistuksena ihmisen tekemistä synneistä. Sairaalaan sijoitettiin Turun silloisten hospitaalien leprapotilaat sekä mielisairaita, työhön kykenemättömiä kuuroja ja sokeita ja muita vaivaisia.

Mielisairaajat ja hospitaalin henkilökunta asutettiin pääsaarelle. Spitaaliset asutettiin erillään olevaan pieneen saareen, joka maankohoamisen vuoksi sai maayhteyden pääsaareen. Sinne rakennetun kirkon takia nimi muuttuikin Kirkkoniemeksi. Varsinaista lääkärinhoitoa spitaalipotilaille ei järjestetty. Papit tekivät päätökset saarelle lähetettävistä. Saarelle loppuiäkseen päätyneiden potilaiden piti ottaa mukaansa arkkulaudat.

Aihetta "lentävään lauseeseen"

Hoitokeinoina olivat paloviina, parantavien lähteiden vesi, työnteko ja Jumalan sana. Asukkaat saivat valmistaa omaan käyttöönsä viinaa, jota kuitenkin myytiin salaa ohikulkeville laivoille. Kun merimiehet olivat nauttineet liikaa Seilistä hankkimaansa pontikkaa, sanottiin heidän olevan "täydessä seilissä".

Seilin kirkon alttari. Spitaaliset tulivat kirkkoon eri ovesta omalle rajatulle alueelleen

Houruinhuoneeksikin nimetty- pitkään Suomen suurin mielisairaala

1700-luvulla lepra alkoi kadota Suomesta ja Seiliin sijoitettiin pääasiassa mielisairaita ja muita yhteiskuntaan sopeutumattomia.

Nykytiedon mukaisia psykiatrisia hoitokeinoja ei tunnettu ja silloiset tavat pakkopaitoineen olivat rajuja. Seili toimi naisten sairaalana ja turvalaitoksena vuoteen 1962, jolloin yli 300-vuotinen sairaalatoiminta saarella päättyi. ■

Kuva ja teksti: **Marjut Lainio**

JHL TURKU ELÄKELÄISET SOMERON RETKELLÄ

Tehtiin retki Somerolle, joka on tarpeeksi lähellä, mutta riittävän kaukana, jotta kohde tarjoaisi uutta koettavaa.

Tämän toiveen runsaan 8400 asukkaan maaseutukaupunki lunastikin. Seudulla on lähes 14 kartanoa, joiden syntyyn vaikuttivat hyvät viljelymaat ja oivat kulkuyhteydet joka suuntaan. Kartanoksihan luetaan komeat rakennukset ja tilan vauraus. Tämä mahdollisti aikoinaan ympäristöön lasi- ja tiilituotantotoimintaa.

Julkisuuteen ponnahtaneita henkilöitä kosolti

Paikkakunnalla on syntynyt useitakin kuuluisuuteen yltäneitä: Rauli Badding Somerjoki, Mauri Antero Numminen ja kukapa ei olisi kuunnellut Unto Monosen sanoittamia, sydämen pampamaan saavia tangoja. Urheilun saralla maineeseen on nousut seiväshyppääjä Pentti Nikula.

Reissuohjelmaa:

Aloitettiin Hovilan kartanosta, jossa täydensimme kärejätupanakin käytetyssä tuvassa

aamuateriaamme, joka ehkä lähtiessä oli jäänyt vähäiseksi aamutohinnan tiimellyksessä.

Kartanon emäntä esitteli sukutalonsa historiaa ja remontoituja tiloja, jotka oli valjastettu juhla- ja kokoustiloiksikin.

"Muistojen kultaa – nuoruden huumaa, Suomi 1950- ja 1960 luvuilla"-näyttely.

Varsinainen tuttuuden tunnun laukaisi navetan vintille rakennettu 1950-60 lukujen historiaa esittelevä näyttely eri nurkkauksineen.

Hatturivistön, "klänninkien"

ja mustan Chewroletin tarkastelun jälkeen nähtiin oman lapsuutemme/nuoruutemme

ajankohtaan sopiva keittiö varusteineen. Ja jos oikein piti laittautua, niin kampaamoahan silloin tupeerauksiin tarvittiin.

Pieni kauppa oli ennen joka kylässä. Täällä kahvipaketit, tupakka-askit ja muu pakkausmateriaali muistutti entisistä kaupoissa myytävistä tuotteista.

Oma tarinansa oli, mistä kaikkialta niitä oli kaiveltu.

Ruokaa, kartanomaisemia

Someron Seurahuoneella nautitun lounaan jälkeen bussi körötti voikukkapeltojen värittämän maiseman keskellä kiemurtelevaa tietä. Oppaan kertoessa missä mikin kartano sijaitsi ja näyttäen myös seiväshyppääjä Nikulankin kotipaikan. Baddingin kioskilla pysähdyttiin; pieni, mutta sitäkin kuuluisampi kiska.

Someron uusgoottilainen tiilikirkko

Aina kun liikutaan maaseudulla, pitää mahdollisuuksien mukaan tutustua kirkkoon. Niin nytkin, ja päästiin ihan sakastiin arvohopeoita ja tekstiilejä ihastelemaan.

Hopealangoon koristeltu kasukka

Hautausmaalla käynti jäi aikataulun vuoksi väliin – joidenkin ja itsenikin harmiksi. Ollaan vissiin siinä iässä, että menneiden sukupolvien haudat ja niiden hoito kiinnostavat. Varsinkin kun muistelo-osio mielissämme oli puhallettu henkiin.

Saakastin hopeaesineitä

Someron kulttuurigalleria: koulumuistoja, Kaija Aarikan näyttely

Kulttuurigalleriassa mieleen muistui: "tuollainen minullakin oli". Somerolaissyntyisen Kaija Aarikan puukoruista ja riipuksista monella on muistoja.

Kaija Aarikan helmihame

Puiset helmikorvakorut, jotka ruuvattiin korvalehteen, (jos ei ollut reikiä). Mihinkähän omani ovat kadonneet? Onpa arvokas, tuo pienehkö puinen pässi, joka kirpputorilla maksaa rutkasti kolminumeroisen summan.

Koulun oppivälineistöä

Naapurihuoneessa tutkailtiin koulujen opetusmateriaaleja: täytettyjä lintuja ja pahvisia kuvatauluja. Tauluissa kuvattiin asuin-ympäristöä, eläimiä – ihania nuokotikissat pentuineen - ja kasveja. Nykyiseen kotien sisustukseenkin ovat kelvanneet ne mustataustaiset kasvikuva.

Taas herää muistoja: Itse ostin vuosia sitten erään koulun huuto-kaupasta käärmetaulun, nätim-mät olivat jo ennen huutokaup-paa löytäneet omistajansa. Eipä ole matelijan kuva kuitenkaan esillä. Ajattelin silloin somistaa ulkorakennuksen seinää, mutta jossain taulu lymyilee. Ilokseni huomasimme lähes vastaavan kyytaulun olevan esillä Someron näyttelyssä.

Todellinen unelmien fiftari-vaatekauppa oli Muotiputiikki Helmi. Sovituskopissa kävi kova vilske ja aika moni asteli bussiin uusi juhla-vaate kassissaan.

Uskomattoman monipuolinen retki: Nähtiin paljon ja koettiin tuttuja - lähes unholaan vaipuneita - asioita.

Matkalla olleiden hyvän mielen hyrinän aisti paluumatkalla. Kiitos kaikille mukana olleille. ■

Teksti: **Marjut Lainio**

Kuvat: **Maaret Laakso**

VANTAAN KERHON KESÄISET RUOKATREFFIT

Vantaan kerho järjestää kerran kuukaudessa ruokatreffit.

Elokuun treffit pidettiin Didi Cafe Vernissassa ja mukana oli 15 ruokailijaa. Paikka oli kulttuuri-
tehdas Vernissan tiloissa, aivan
Tikkurilan aseman kupeessa.

Näitä retkiä järjestävät **Maarit Rikkonen** ja **Tuula Aalto**.

Miksi nämä ruokailutilaisuudet vetävät ihmisiä? Vastaus tuli kuin apteekin hyllyltä, hyvä ruoka ja mainio seura!

Syksyltä odotetaan kauniita ilmoja, kivaa yhdessäoloa ja porukkahenkeä. On myös mukava tutustua uusiin yhdistyksen jäseniin.

Syksyn retkistä umpimähkä taitaa jo olla loppuunmyyty ja kartanokierros ja teatteri kiinnostaa.

Osallistujien mukaan syksyllä aiotaan myös harrastaa rivitanssia, vesijumppaa ja vesijuoksua. Laulukuoro kiinnostaa ja tietysti kulttuuri.

Elokuun lopulla Vantaa kerho järjesti myös juhluvuoden jatkot ja niistä sitten enemmän joulukuun lehdessä.

Kysyin vielä yhdeltä osallistujalta mitä hän on tehnyt kesän aikana?

Hän on kuulemma tehnyt jotain, mitä ei ole tullut tehtyä pitkään aikaan. Hän opetteli bugg tanssia, käytti leninkiä ja sukka-housuja ja jopa laittoi maskaraa silmäripsiin! Oi mikä kesä! ■

Riitta Vehovaara

Maarit Rikkonen

Anne From-Ristinen

Kuva Saslik Grilltä, Tuula Aalto on kolmas vasemmalta.

RETKELLÄ KURJENRAHKAN KANSALLISPUISTOSSA

Turun eläkeläiset tekivät retken Kurjenrahkan kansallispuistoon se sijaitsee Varsinais-Suomessa seitsemän kunnan alueella. Turun keskustasta Kuhankuonolle on matkaa 35 km. Se on Varsinais-Suomen suurin suojeltu, luonnontilainen suoalue.

JHL Turku Eläkeläiset ry:n kokouksissa on ollut usein puhetta, että vierailtaisiin Kurjenrahkaan kuuluvalla Kuhankuonon retkeilyreitistöllä, mutta aina se on jäänyt muiden rientojen jalkoihin. Eläväisiä ja aktiivisia kun ollaan.

Siispä otettiin asiaksi toimia ilman sen suurempia ennakkojärjestelyjä. Ilmoitettiin päivämäärä ja Fölibussin pysäkki ja lähtöaika ja pyydettiin tulemaan paikalla eväät mukana.

Loppujen lopuksi lähtijöitä oli vain kolme, mutta ei haitannut! Sää suosi, Föli vei perille ja nähtiin paljon kaunista suomaisemaa. Kolmen naisen voimin kierrettiin Kuhankuonolla. Eikä olisi voitu sopivampaan aikaan osua retkelle. Aurinko paistoi, ilma oli lämmin, mutta ei kuuma ja luonto kukkeimmillaan!

Pirkko, Anne, Maaret ja kelo

Anne Virvolampi ja Pirkko Aalto lähtivät allekirjoittaneen kanssa ja oi että - olipa mukava päivä! Helppo ja rento retki, ei tarkkoja aikatauluja, joten kierrettiin ihan rauhassa luontoa ihmetellen. Matkakin oli helppo ja rento, kun ei kenenkään tarvinnut ajaa ja miettiä reittiä yms, Föli ajoi puolestamme!

Ihastelimme karpaloiden, puolukoiden, lakkojen, suopursun, vehkojen ja tupasviljojen kukintaa ja muita luonnon ihmeitä! Seitsemän kunnan raja tuli käytyä ja luontotuvan näyttelykin tuli katsastettua.

Eikä se ole retki eikä mikään, jos ei mukana ole eväitä! Reippaina tyttöinä liikuimme marisematta ja söimme kaikki eväät – ensimmäinen evästely jo heti perille päästyämme! Lopuksi paistoimme vielä makkaraa avotulella laavussa.

Mikä voisi olla parempi tapa viettää päivää, kuin tehdä eväsretki mukavien ihmisten kanssa! ■

Maaret Laakso
JHL Turku eläkeläiset
puheenjohtaja

Suomaastossa nautittavat tärkeät eväät

KELOLIITON HALLITUS 2026

Tehtävä	Nimi	Sähköposti	Yhdistys
Puheenjohtaja	Riitta Vehovaara	riitta.vehovaara(at)gmail.com	Vantaan julkisen alan eläkeläiset ry
Jäsenet:	Päivi Ahola	paiviahola3(at)gmail.com	Hyvinkään julkisen alan eläkeläiset ry
	Eeva Björklund	eeva.bjorklund(at)saunalahti.fi	Vantaan julkisen alan eläkeläiset ry
	Raili Franzén	raili.franzen(at)gmail.com	Helsingin kunnalliset eläkeläiset ry
	Sirpa Havukainen	pipa.havukainen(at)gmail.com	Joensuun julkisen alan eläkeläiset ry
	Eeva Karttunen	eeva.k.karttunen(at)gmail.com	Joensuun julkisen alan eläkeläiset ry
	Päivi Paaso	paivi2.paaso(at)outlook.com	Oulun julkisen alan eläkeläiset ry
	Ari Pekurinen	pekurinen59(at)gmail.com	Helsingin kunnalliset eläkeläiset ry
	Eija Törmänen	eija_tormanen(at)hotmail.com	Oulun julkisen alan eläkeläiset ry
Varajäsenet:	Simo-Pekka Hämäläinen	simopekka11(at)gmail.com	Helsingin kunnalliset eläkeläiset ry
	Pentti Kamppuri	kamppurip(at)gmail.com	Joensuun julkisen alan eläkeläiset ry
	Anna-Maija Mäkipaakkanen	am.makipaakkanen(at)gmail.com	Hyvinkään julkisen alan eläkeläiset ry
Taloudenhoitaja	Heikki Metsälampi	metsalampih(at)gmail.com	Helsingin kunnalliset eläkeläiset ry
Sihteeri	Minna Palkia	minnak.palkia(at)gmail.com	Hyvinkään julkisen alan eläkeläiset ry
Kelolainen lehti	Marjut Lainio	marjutjulia28(at)gmail.com	JHL Turku Eläkeläiset ry
Kotisivut/Kelolainen	Pertti Rinne	rinnepertti(at)outlook.com	Helsingin kunnalliset eläkeläiset ry
Tiedotussihteeri/ webmaster	Eeva Björklund	eeva.bjorklund(at)saunalahti.fi	Vantaan julkisen alan eläkeläiset ry

KELOLIITON JÄSENYHDISTYKSET 2026

Puheenjohtajat 2026:

Helsingin kunnalliset eläkeläiset ry

Ari Pekurinen
pekurinen59(at)gmail.com

Hyvinkään julkisen alan eläkeläiset ry

Anna-Maija Mäkipaakkanen
am.makipaakkanen(at)gmail.com

Joensuun julkisen alan eläkeläiset ry

Ari Tielinen
ari.tielinen10(at)gmail.com
com

Kuopion Julkisen alan seniorit KJS ry

Seppo K. Miettinen
seppok.miettinen0(at)gmail.com

Meri-Lapin kunnalliset eläkeläiset ry

Marja Vedom
marjavedom605@gmail.com

Oulun julkisen alan eläkeläiset ry

Päivi Paaso
paivi2.paaso(at)outlook.com

JHL Turku eläkeläiset ry

Maaret Laakso
maaret.laakso57@gmail.com

Vantaan julkisen alan eläkeläiset ry

Mira Lovén
mira.loven(at)gmail.com

Matkavastaavat:

1. Raili Franzén
raili.franzen(at)gmail.com

2. Kikka Ylismäki
kikka(at)ylismaki.fi

Päivi Ahola
paiviahola3(at)gmail.com

1. Ari Tielinen
ari.tielinen10(at)gmail.com

2. Sirpa Havukainen
pipa.havukainen(at)gmail.

Seppo K. Miettinen
seppok.miettinen0(at)gmail.com

Marja Vedom
marjavedom605@gmail.com

1. Auli Etelämäki
auhelenet(at)gmail.com

Hilkka Mattila
hilkka.annikki.mattila(at)gmail.com

Eeva Björklund
eeva.bjorklund(at)saunalahti.fi

Punaisilla laivoilla viihtyy!

Viking Line on kotimainen ja vastuullinen valinta matkailuun ja tämän vuoden Laivaliikenne 2026 -tutkimuksen mukaan tyytyväisimmät asiakkaat matkustavat Viking Linella.

Livemusiikkia joka päivä

Punaishilla laivoilla esiintyy päivittäin laaja joukko artisteja ja olemme yksi Suomen suurimmista musiikkiareenoista keikkamäärällä mitattuna ja kuulumme maan suurimpiin muusikoiden työllistäjiin.

Tutustu jäsenetuihin:
vikingline.fi/edut/kelo

*Tervetuloa
Punaishille laivoille*

VIKING LINE